

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 1920, sp. zn. Kr II 19/20

Číslo: 136/1920

Právní věta:

Neodvratná překážka, ospravedlňující odpor proti rozsudku vynesenu v nepřítomnosti obžalovaného (§ 427, odst. 3 tr. ř.), nesmí tímto býti, byť i z nedopatření zaviněna.

K otázce nutnosti výslechu obžalovaného, který se k přelíčení nedostavil.

Posavadní zachovalost nezajišťuje odsouzenému o sobě podmíněného odsouzení.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 17.02.1920

Spisová značka: Kr II 19/20

Číslo rozhodnutí: 136

Číslo sešitu: 11

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaná E. M. odůvodňuje odpor podaný proti shora uvedenému kontumačnímu rozsudku tím, že jsouc v den hlavního přelíčení na cestě k soudu, vstoupila v železniční stanici Š. omylem do vlaku, který jel opačným směrem. Nehledíc k tomu, že obžalovaná toto své tvrzení ničím neprokázala, nelze ve faktu jí uvedeném spatřovati neodvratnou překážku ve smyslu § 427 odst. 3 tr. ř. Spočíváť ustanovení toto na tomže právním základě jako předpis § 364 č. 1 tr. ř., následkem čehož není tu vzhledem k tomu, že obžalovaná zmeškala hlavní přelíčení svou vlastní vinou, podmínek, za kterých by bylo lze odporu vyhověti. I bylo jej jako bezdůvodný zamítnouti.

Důvod zmatečnosti shledává zmatečnii stížnost v tom, že nalézací soud zamítl návrh obhájce učiněný v nepřítomnosti obžalované při hlavním přelíčení, aby přelíčení toto bylo odročeno za účelem jejího osobního výslechu. Dle druhého odstavce § 427 tr. ř. jest ponecháno volnému uvážení nalézacího soudu, zdali nepřítomnost obžalovaného při hlavním přelíčení není na překážku, aby věc byla úplně uspokojivě objasněna, a zdali tedy lze hlavní přelíčení provésti i za nepřítomnosti osoby obžalované. Poněvadž dotyčné usnesení nalézacího soudu - na rozdíl od ustanovení prvního odstavce § 427 tr. ř. - nepodléhá sankci zmatečnosti a může se státi i bez všelikého návrhu, jest zřejmo, že odmítnutí

obhájcovu návrhu, jak byl nahoře uveden, nelze posuzovati s hlediska důvodu zmatečnosti, a proto zmateční stížnost podaná v tomto směru neopodstatněna.

Pokud jde o zamítnutí návrhu obhájcovu na podmíněné odsouzení obžalované, dlužno poznamenati, že podmíněný odklad přisouzeného trestu nebyl zákonem míněn jako pravidlo při osobách, které až do svého odsouzení byly zachovalé. Odklad trestu jest přípustnen pouze tam, kde jej odůvodňují důvody. Soud jest povinen uvážiti vše, co s vinníkem a jeho činem byť i vzdáleně souvisí, tedy nejen dosavadní způsob jeho života, pohnutky jeho činu, způsob jeho provedení, chování se obžalovaného po skutku, hlavně snahu, škodu podle sil svých napravit a podobné. Odepřel-li nalézací soud, maje na zřeteli tyto okolnosti, obžalované podmíněný odklad trestu, nelze výrok tento shledati neodůvodněným, přičemž netřeba ani zvláště zdůrazňovati, že nebylo nutno, aby soud nalézací obžalovanou viděl a slyšel, ježto dle toho co bylo právě řečeno nerozhoduje o přesvědčení soudu v tom směru, zda odsouzený povede pořádný život osobní dojem, který obžalovaný na soud učinil.